Princeps debet cuſtodire iuſtum

Duplex eſt ius ſcȝ naturale ⁊ legale Naturale eſt qđ apud omnes hȝ eandē potentiam. Legale aūt inſtitutū eſt a lege.

Sacrificare diis ſimpliciter eſt naturale. ſed ſacrificare hoc vel illud iſti vel illi eſt ad placitum.

Lex prohibet ſeipſum interficere

Nullus proprie poteſt ſibiipſi iniuriam facere.

¶ Sequūtur auto. vi. libri ethicoꝝ ariſtotelis

Non ſufficit ad ſciam alicuiꝰ q̄ ſciat in vniuerſali ⁊ ꝯfuſe. ſed oportet ſcire determinate ⁊ diſtincte

Omnis cognitio fit ſm ſimilitudinem.

Conſilium debȝ eſſe de his que poſſunt ſe aliter habere

Conſiliū nō debȝ eſſe de preteritis ſed de futuris. q2 qđ factū eſt nō pt cē nō factū. Vñ dicit Agaton. Genitum facere non genitum hoc ſolo priuat deus

Verum bonum eſt intellectus

Quinq3 ſunt in anima quibꝰ veꝝ dicit. ſcȝ ars. ſcientia. ſapientia: intellectus: ⁊ prudentia.

Scia eſt de his q̄ nō pñt aliter ſe habere. i. de eternis.

Ois doctrina eſt ex precognitis vel eſt de precognitis.

Ars eſt recta ratio factibiliū.

Prudentia eſt recta ratio agibilium

Sapientia eſt cognitio rerum diuinaꝝ habens caput inter omnes alias ſcientias

Sapientia eſt certiſſima omniū aliaꝝ ſciaꝝ.

Iuuenes nō pñt eſſe prudentes. q2 prudentia prerequirit experientiam que indiget tempore.

Multitudo tpis facit experientiam

Ad principia non eſt ratio

Conſiliata oportȝ opari velociter. ꝯſiliari aūt tarde

Impoſſibile eſt prudentē. i. ſapientem non eſſe bonum

Habens vnā virtutem habet omnes

¶ Sequūtur auto. vii. libri ethicorum ariſtotelis

Sicut beſtie nec malicia nec virtꝰ attribuit ꝓprie. ſic nec deo. ſed deo honorabiliꝰ aliquid virtute. beſtie vero aliqđ genus malicie: ſcȝ beſtialitas

Homines dicuntur fieri dij ꝓpter virtutum excellentias
Homo prauus deterior eſt beſtia
Difficile eſt reſiſtere ↄſuetudini. qꝛ aſſilat nature: facilius tñ eſt
tranſmutare ↄſuetudinem q̄ȝ naturam
Conſuetudo eſt altera natura
Fama quam omnes famant: omnino non deperditur.
Non ſolum oportet verum dicere: ſed ꝛ cām falſi aſſignare.
Delectationi intellectuali non eſt admixta triſtitia.
Operationes beſtie praue ſunt ex natura. ſed operationes prauorum hominum ex ↄſuetudine
Homo ſemꝑ indiget aliqua delectatione quaſi quadā recreatione ꝓpter multos labores qui ſibi occurrunt.
Maior eſt delectatio in quiete q̄ȝ in motu
Deus ſemꝑ ſimplici et vna gaudet delectatione
Felicitatem ſuper excellens impetit fortuna
¶ Sequūtur auto. viij. libri ethicorum ariſtotelis
Nullus eligere dȝ viuere ſine amicis hñs reliqua bona
Quāto maior eſt fortuna. tanto minus eſt ſecura.
Duo ſimul viuētes intelligere ꝛ agere ſunt potiores q̄ȝ vnus.
In infortunijs refugiendū eſt ad amicos
Omnis homo omniū hominū naturaliter eſt amicus.
Generantis ad generatum naturaliter eſt amicicia
Hoīes eiuſdē gentis naturaliter plus ſunt amici q̄ȝ alij
Simile diligit ſibi ſimile. verum eſt ꝑ ſe ꝛ nō ꝑ accidens
Amicicia eſt beniuolentia mutua nō latens in ↄtrapaſſis
Tripliciter fit amicicia ſcȝ ꝓpter bonū vtile: bonū delectabile ꝛ ꝓpter bonū honeſtū. Amicicia ꝓpter bonū vtile maxime videt in ſenibus eē. qꝛ tales nō curāt delcābile ſȝ tm̄ vtile. Amicicia ꝓpter bonū delcābile iuuenū ē. Amicicia ꝓpter bonū ꝑmanēs ē ſtabilis Nulli ſe inuicē cognoſcūt niſi menſurā ſalis ſimul ↄſumant. Sola amicicia bonorum honeſtorum ē intrāſmutabilis.
Non eſt facile alicui credere de amico qui multo tꝑe probatus eſt ab ipſo ꝛ nunq̄ȝ ſibi iniuſte fecit.
Loci diſtantia nō ſeparat amiciciā ſed operationem.
Natura maxime triſte fugit ꝛ appetit delectabile
Mutua colloquia ſunt factiua amicicie.